

Alla kvinnor i våra centra som är ivriga att lära sig sy för att få en egen inkomst

PACS Nytt

april 2016

Ur texten: Då blir det för mycket. Varför allt detta slaktande? Stop Terrorism.

Ur texten: Alla flickor som behöver en chans till utbildning för att få ett värdigt liv

I detta nr redogör vi för en del av vad vi varit med om under år 2015. I Pakistan har det varit turbulent, både i landet i stort med ett otal terrorattacker (*Stop terrorism*, uppmanar barnen, se baksidan) och inom vår samarbetspartner PSTA. Men vi arbetar vidare -som vi säger i texten: *PACS arbetar vidare helt enkelt därför att fattigdomens orättvisor finns kvar!*

Du är välkommen till PACS årsmöte, sönd. den 29 maj kl. 11. Engelbrektskatan 50. Göteborg. Anmälan görs till info@pacs.nu senast 22 maj.

PAN ASIA COOPERATION SOCIETY, PACS (Hemsida: www.pacs.nu)
Engelbrektskatan 50, SE 41139 Göteborg TEL031-137075. INSAMLINGSKONTO: 900092-8

Några rader från Rodney...

I det senaste PACS Nytt (nov 2014) skrev jag om de hemska morderna på två unga, kristna tre barns föräldrar, Shama (gravid i sjunde månaden) och pappa Shehzad. *Varför mördades de?*

De blev anklagade för hädelse mot islam p.g.a. av att de brände lite skräp och en muslimsk man som gick förbi menade, att han såg ett papper med arabisk skrift i askan. Shama och Shehzad var fattiga tegelarbetare som inte kunde vare sig läsa eller skriva. (Se: Jag sitter i Pakistan och tittar på ett par skor på PACS hemsida, www.pacs.nu)

Det räckte för att de skulle skändas och styckas av en skrånande hop ("Allah är stor") av muslimska män. (Dödsstraff för hädelse är nämligen i enlighet med landets lagar i Pakistan och att folk tar rätten i egna händer är inte ovanligt.)

Till slut kastades deras sönderslitna lemmar i ugnen där man bränner tegel. Bara tänderna blev kvar i askan;

- och när jag stod och tittade ner i ugnen
- och hittade skorna som föräldrarna köpt till sonen Salman sex år (Jag har skorna framför mig på bordet)
- och när jag mötte de föräldralösa barnen- jag lovade att aldrig glömma dem och vad som hänt
- och när jag satt där på en sharpoy och såg Salmans blick och förstod att han förstod vad som hänt (Vad kunde vara värre än vad faktiskt hade skett?)

Då tog liksom orden slut!

Och när jag sedan mötte min nära muslimska vän sen över 40 år- en känd författare och TV personlighet i Pakistan- och han nu också blivit anklagad för hädelse för något han skrivit i sin veckokolumn. (Han visste inte vad det var i texten som var "hädiskt". Han ville försvara sig men blev varnad av både sin familj och vänner: Om du försvarar dig kommer en hop av flera hundra fanatiker att samlas utanför ditt hem och hotar att ta "lagen" i egna händer.)

Han säger till mig: - Rodney nu är jag som död, när jag inte kan skriva längre. Nu har jag egentligen bara en bok jag skulle vilja skriva: *Why I am not a muslim, som en parallell till Bertrand Russels bok: Why I am not a Christian från 1927.* (En bok vi resonerat om vid flera tillfällen och där Russel hävdar: *I am as firmly convinced that religions do harm as I am that they are untrue,*)

- och när jag också sedan blev anklagad för hädelse och annat från vad jag trodde var mina vänner i Pakistan och som jag sökt hjälpa och stödja i alla dessa år,
- och när 17 personer dödades och 70 skadas söndagen den 15/3 2015 vid två bombattacker utanför två kyrkor i Johannabad där flera av mina vänner bor
- och på påskdagen 2016 - när kristna är ute och firar - det dödades 72 och skadas 341 personer i en bombattack av muslimska terrorister i en park i Lahore.

Då blir det för mycket. Varför allt detta slaktande? *Stop Terrorism*(se bild 2).

Mina faktiska erfarenheter tränger undan all ytliga retorik i policydokument om "mänskliga rättigheter". Omöjliggör käcka tillrop om att allt kommer att ordna sig till slut. Vad står ALLT för?

För Shama och Shehzad ordnade sig allt, genom att de blev styckade och kastade i ugnen av de rättrogn. (Var fanns då de goda gudarna?) Grymheterna är för oerhörda för att några ord skall kunna eliminera fakta.

Så det blev inga "rader" från mig på över ett år.

Orden kändes futtiga: Att bolla med orden kändes som ett fånigt plockepinn spel. Det ändrar ju inget...

Och så drömmer jag om berättelsen om den barmhärtige samariten i en ny tappning: Den som ligger slagen vid vägkanten drar fram en kniv och sticker ner samariten som blir liggande blödande vid vägkanten.

Men...

Jag har ju lovat några fattiga i Pakistan att vara dem trogna så länge jag lever. Några har svikit mig. Men väldigt många är kvar.

- Alla de fattiga barnen i skolorna, alla flickorna som behöver få en chans till utbildning för att få ett värdigt liv (se bild 1)
- Alla kvinnorna i våra handicraftcentra som är ivriga att lära sig sy och brodera för att få en egen inkomst (se bild 3)
- Alla skolor som behöver solenergi för att få ström till fläktar och lampor
- Alla barn som behöver vaccinerats

Så vi håller väl på ett tag till då!

Världen är inte rättvis. PACS har valt att arbeta med några tusen bland världens fattigaste. Inte alls glamoröst. Inga konferenser på flotta hotell med enbart retorik om alla människors lika värde.

PACS arbetar vidare helt enkelt därför att fattigdomens orättvisor finns kvar! PACS mål är att stärka fattiga människors rättigheter och förtvivlat tro på att vi tillsammans, TROTS ALLT kan bygga en mer solidarisk och rättvis värld. Men det vacklar ibland!